

Sygn. akt VI Ns 195/13

POSTANOWIENIE

Dnia 20.06.2013 r.

Sąd Rejonowy w Oławie VI Zamiejscowy Wydział Cywilny w S.

w składzie:

Przewodniczący SSO w SR Iwona Łabęcka

Protokolant Agata Borczuch

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 20.06.2013 r. w S.

z wniosku Starosty (...)

przy udziale T. S.

o przepadek pojazdu

postanawia:

oddalić wniosek.

UZASADNIENIE

Wnioskiem z dnia 26 marca 2012 roku Starosta (...), na podstawie art. 130a ust. 10 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 roku – prawo o ruchu drogowym w zw. z art. 6107 k.p.c. wniósł o orzeczenie przepadku na rzecz Powiatu (...) samochodu osobowego marki F. (...) o numerze rejestracyjnym (...), rok produkcji 1987, VIN- (...), który to pojazd został usunięty z drogi w miejscowości S. z ul. (...) w dniu 29 września 2011 r.

W uzasadnieniu wnioskodawca podał, że w dniu 29 września 2011 roku funkcjonariusz Komendy Powiatowej Policji w S. wydał dyspozycję usunięcia z drogi w miejscowości S. przy ulicy (...) pojazdu marki F. (...) o numerze rejestracyjnym (...). Dyspozycję wydano w związku z kierowaniem pojazdem w stanie nietrzeźwości. Wskazany pojazd stanowi własność T. S., zamieszkałego w miejscowości S. przy ul. (...). Pismem z dnia 10 października 2011 r. przedstawiciel Komendy Powiatowej Policji w S., powiadomił i pouczył osobę będącą we władaniu ww. pojazdu tj. J. P. o skutkach nieodebrania pojazdu z parkingu strzeżonego. Powiadomienie zostało przekazane J. P. bez pokwitowania odbioru w dniu 10 października 2011 r. Od dnia usunięcia pojazdu z drogi stanowiącego własność T. S. upłynął okres ponad 6 miesięcy, a uczestnik postępowania, pomimo prawidłowego zawiadomienia oraz pouczenia, nie odebrał pojazdu. Nadto w ocenie wnioskodawcy brak jest jakichkolwiek danych pozwalających na ustalenie, że nieodebranie pojazdu nastąpiło z przyczyn niezależnych od uczestnika postępowania. Nie istnieją również przesłanki pozwalające na wyprowadzenie wniosku, że orzeczenie przepadku pojazdu będzie sprzeczne z zasadami współżycia społecznego. Dalsze natomiast przechowywanie pojazdu na parkingu strzeżonym generuje nieuzasadnione koszty.

Postanowieniem z dnia 13 kwietnia 2012 r. Sąd Rejonowy w Strzelinie w sprawie o sygn. akt I Ns 106/12 postanowił orzec przepadek na rzecz Powiatu (...) samochodu osobowego marki F. (...) o numerze rejestracyjnym (...), rok produkcji 1987, VIN- (...), stanowiącego własność uczestnika postępowania T. S..

Postanowieniem z dnia 27 lutego 2013 r. Sąd Okręgowy we Wrocławiu po rozpoznaniu apelacji uczestnika, uchylił zaskarżone postanowienie znosząc postępowanie w sprawie w zakresie postanowienia z dnia 13 kwietnia 2012 r. i sprawę przekazał Sądowi Rejonowemu w Strzelinie do ponownego rozpoznania.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 29 września 2011 roku funkcjonariusz Komendy Powiatowej Policji w S. wydał dyspozycję usunięcia z drogi w miejscowości S., skrzyżowanie ulic (...), pojazdu marki F. (...) o numerze rejestracyjnym (...). Przyczyną usunięcia pojazdu był fakt, iż osoba kierująca pojazdem znajdowała się w stanie nietrzeźwości.

Dowód:

- dyspozycja usunięcia pojazdu z drogi nr (...) r. – z dnia 29.09.2011 r. – k. 5

Pismem z dnia 10 października 2011 r. funkcjonariusz Komendy Powiatowej Policji w S., powiadomił i pouczył osobę będącą we władaniu ww. pojazdu tj. J. P. zam. w S. przy ul. (...) o skutkach nieodebrania pojazdu z parkingu strzeżonego. Powiadomienie zostało przekazane J. P. bez pokwitowania odbioru w dniu 10 października 2011 r.

Dowód:

- powiadomienie z dnia 10.10.2011 e. – k. 6-6v

Usunięty z drogi pojazd stanowi własność T. S., zamieszkałego w miejscowości S. przy ul. (...).

W okresie od 07.03.2011 r. do 18.10.2011 r. uczestnik postępowania T. S. przebywał w Zakładzie Karnym nr 1 we W.. Postanowieniem z dnia 18 października 2011 r. Sąd Okręgowy we Wrocławiu zwolnił warunkowo uczestnika z odbycia reszty kary.

Przed zgłoszeniem się do zakładu karnego uczestnik oddał ww. pojazd do warsztatu samochodowego prowadzonego przez J. P., który miał dokonać drobnych napraw. Uczestnik postępowania nie upoważnił J. P. do odbywania jazdy tym samochodem.

Po opuszczeniu zakładu karnego uczestnik postępowania udał się do warsztatu samochodowego J. P. celem odbioru pojazdu. Tam dowiedział się, iż pojazd znajduje się na parkingu strzeżonym w S..

Dowód:

- odpis postanowienia z dnia 18.10.2011 r. o przedterminowym warunkowym zwolnieniu,

- zeznania uczestnika postępowania T. S. z dnia 20.06.2013 r. – k. 81-81v

Pismem z dnia 28.12.2011 r. I. S., właściciel parkingu strzeżonego w S. poinformował Starostwo Powiatowe w S. o upływie 3 miesięcznego terminu postoju ww. pojazdu usuniętego z drogi.

Dowód:

- pismo z dnia 28.12.2011 r. – k. 9

Pismem doręczonym w dniu 21 lutego 2012 r. Starosta Powiatu (...) powiadomił uczestnika postępowania T. S., iż minął termin ustawowy 3. miesięcy, w którym pojazd usunięty z drogi powinien być odebrany z parkingu strzeżonego. Odbiór powiadomienia potwierdził syn uczestnika postępowania – O. S..

Dowód:

- pismo z dnia 03.02.2012 r. – k. 7

- kserokopia potwierdzenia odbioru powiadomienia – k. 8

Pismem z dnia 08.03.2012 r. uczestnik postępowania zwrócił się do Starostwa Powiatowego w S. o wydanie z parkingu strzeżonego ww. samochodu, bez konieczności pokrywania kosztów postoju oraz holowania pojazdu.

Dowód:

- pismo z dnia 08.03.2012 r. – k. 10

Sąd zważył, co następuje:

Wniosek podlegał oddaleniu.

Zgodnie z treścią art. 130a ust. 10 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 roku – prawo o ruchu drogowym (t.j.: Dz.U. z 2005 r., Nr 108, poz. 908 ze zm.) starosta w stosunku do pojazdu usuniętego z drogi, w przypadkach określonych w ust. 1 lub 2, występuje do sądu z wnioskiem o orzeczenie jego przepadku na rzecz powiatu, jeżeli prawidłowo powiadomiony właściciel lub osoba uprawniona nie odebrała pojazdu w terminie 3 miesięcy od dnia jego usunięcia. Powiadomienie zawiera pouczenie o skutkach nieodebrania pojazdu. Przepisu art. 130 a ust. 10 wyż. cytowanej ustawy nie stosuje się, gdy okoliczności wskazują, że nieodebranie pojazdu nastąpiło z przyczyn niezależnych od właściciela lub osoby uprawnionej(ust. 10c cyt. ustawy). Nadto zgodnie z ust. 10e ustawy prawo o ruchu drogowym w sprawach o przepadek pojazdu, sąd stwierdza, czy zostały spełnione wszystkie przesłanki niezbędne do orzeczenia przepadku, w szczególności, czy usunięcie pojazdu było zasadne i czy w poszukiwaniu osoby uprawnionej do jego odbioru, dołożono należytej staranności oraz czy orzeczenie przepadku nie będzie sprzeczne zasadami współżycia społecznego.

Biorąc powyższe pod uwagę wskazać należy, iż w niniejszej sprawie nie zostały spełnione wszystkie przesłanki uzasadniające orzeczenie przepadku pojazdu na rzecz Powiatu (...). Zasadne co prawda było usunięcie pojazdu z drogi. Przyczyną usunięcia pojazdu z drogi było kierowanie pojazdem w stanie nietrzeźwości. Zgodnie z treścią art. 130 ust. 2 pkt 1 wyż. cyt. ustawy pojazd może być usunięty z drogi na koszt właściciela, jeżeli nie ma możliwości zabezpieczenia go w inny sposób, w przypadku gdy kierowała nim osoba znajdująca się w stanie nietrzeźwości. Nie została natomiast spełniona kolejna przesłanka niezbędna do orzeczenia przepadku. W ocenie Sądu wnioskodawca nie dołożył należytej staranności w poszukiwaniu osoby uprawnionej do odbioru ww. pojazdu. W chwili wydania dyspozycji usunięcia pojazdu z drogi w dniu 29.09.2011 r. uczestnik postępowania odbywał karę pozbawienia wolności, w Zakładzie Karnym przebywał bowiem od 7.03.2011 .r do 18.10.2011 r. Powiadomienie o usunięciu pojazdu, o możliwości jego odebrania oraz o skutkach nieodebrania zostało zaś skierowane do osoby nieuprawnionej tj. do J. P.. Z okoliczności sprawy wynika zatem, iż nieodebranie pojazdu nastąpiło z przyczyn niezależnych od właściciela. Okoliczności tego stanu faktycznego nakazują ponadto przyjęcie, że zachowanie wnioskodawcy naruszało zasady współżycia społecznego a mianowicie zasadę zaufania obywatela do władzy publicznej. Skorzystanie z uprawnienia określonego w art. 10 cyt. ustawy uznać należy za nadużycie prawa podmiotowego w rozumieniu art. 5 k.c., który przewiduje, że czynienie ze swego prawa użytku w sposób sprzeczny z zasadami współżycia społecznego nie jest uważane za wykonywanie prawa i nie korzysta z ochrony.

Mając na uwadze powyższe Sąd orzekł jak w sentencji postanowienia.